

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 23.3.2018

Čj.ČTÚ-117 966/2010-603/XXII.vyř.

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále také jen „Rada ČTÚ“) jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu podaného dne 7. 8. 2010 společností **T-Mobile Czech Republic a.s.**, se sídlem Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4, IČO 649 49 681 a na základě rozkladu podaného dne 6. 8. 2010 společností **Vodafone Czech Republic a.s.**, se sídlem náměstí Junkových 2808/2, 155 00 Praha 5 - Stodůlky, IČO 257 88 001, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-611/XIX. vyř., vydaném v řízení o žádosti společnosti O2 Czech Republic, a.s., se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle, IČO 601 93 336 ze dne 31. 7. 2007, ve věci ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů za rok 2006, vedeném ve smyslu § 144 správního řádu s větším počtem účastníků správního řízení, jejichž seznam je uveden v příloze tohoto rozhodnutí, vydává podle § 48 zákona o elektronických komunikacích a po projednání v rozkladové komisi Rady ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 152 odst. 6 správního řádu se rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-XIX.vyř. ruší a věc se vrací k novému projednání.

Odůvodnění:

Společnost O2 Czech Republic, a.s., se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle, IČO 601 93 336 (do 20. 6. 2014 Telefónica Czech Republic, a.s., dále také jen „spol. O2“) dopisem ze dne 31. 7. 2007 čj. 60/2007-RIU-REG I. vyř. podle § 49 odst. 1

zákona o elektronických komunikacích předložila žádost o ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů na poskytování univerzální služby (dále také jen „US“) za rok 2006. Jako součást žádosti byly předloženy doklady podle vyhlášky č. 388/2006 Sb., o čistých nákladech univerzální služby v elektronických komunikacích (dále také jen „Vyhláška“). Tímto dnem bylo podle § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno správní řízení ve věci ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů na poskytování US za rok 2006 podle § 48 zákona o elektronických komunikacích.

Na základě dokazování a následném zhodnocení zjištěných skutečností vydal předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále také jen „správní orgán I. stupně“) dne 27. 5. 2008, pod čj. 57 438/2007-611/XI. vyř., rozhodnutí, kterým ověřil správnost a úplnost podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovil výši čistých nákladů za rok 2006 ve výši 73 798 715,- Kč.

Spol. O2 podala proti tomuto rozhodnutí rozklad. Rada Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán II. stupně (dále také jen „Rada ČTÚ“) vydala dne 6. 11. 2008 rozhodnutí čj. 60 266/2008-603, kterým bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 5. 2008, čj. 57 438/2007-611/XI. vyř. zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. Rozhodnutí bylo zrušeno pro nedostatky v odůvodnění, zejm. pro nedostatky v bližším zhodnocení kritérií posuzování neúnosné zátěže, chybějícímu odkazu na důkazní materiál a nedostatecích v popisu samotného výpočtu u nepřímých výhod spojených s VTA. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a dne 27. 1. 2009 vydal pod čj. 57 438/2007-611/XIII. vyř. rozhodnutí ve věci. Toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo napadeno rozkladem ze dne 14. 12. 2009, který uplatnila společnost T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomičkova 2144/1, 149 00 Praha 4, IČO 649 49 681 (dále také jen „spol. T-Mobile“).

Na základě rozkladu spol. T-Mobile bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodnutím Rady ČTÚ ze dne 3. 3. 2010, čj. 6 908/2010-603 zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Důvodem zrušení a vrácení věci bylo, že předmětné správní řízení nebylo vedeno se všemi účastníky řízení – plátcí na účet univerzální služby. Rada ČTÚ ve zrušujícím rozhodnutí přihlédla k v té době již ustálené judikatuře Městského soudu v Praze (např. rozsudek čj. 10 Ca 257/2007-62 ze dne 23. 4. 2009 nebo čj. 9 Ca 293/2007-65 ze dne 21. 11. 2009) a následně též Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek čj. 3 As 3/2009-151 ze dne 12. 8. 2009), podle níž bylo nutno dovodit, že účastníky řízení ve věci ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů za příslušné kalendářní období jsou, vedle žadatele (poskytovatele univerzální služby), také plátcí na účet univerzální služby jako další

dotčené osoby, které mohou být rozhodnutí ve věci stanovení výše čistých nákladů přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech (§ 27 odst. 2 správního řádu).

Dne 3. 5. 2010 zveřejnil správní orgán I. stupně veřejnou vyhláškou vyrozumění o pokračování v předmětném správním řízení, a to včetně konceptu výrokové části a odůvodnění rozhodnutí ve věci na úřední desce Českého telekomunikačního úřadu (dále také jen „ČTÚ“). V příloze konceptu byl zveřejněn rovněž seznam účastníků tohoto správního řízení. Po shromáždění úplného spisového materiálu a důkladném posouzení věci, vydal správní orgán I. stupně **rozhodnutí ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-611/XIX.vyř.**, a to s následujícím výrokem:

- 1. Podklady předložené společností O2 k doložení výpočtu čistých nákladů na Dokladu č. 1 B ze dne 28. ledna 2008 a doplněné naposledy dne 14. května 2008 se ověřují jako správné a úplné s výjimkou výpočtu nepřímých výhod.*
- 2. Výpočet nákladů, výnosů a nákladů vloženého kapitálu na poskytování univerzální služby za rok 2006 se zohledněním výnosů souvisejících s poskytováním dílčí služby předložených společností O2 podle zákona o elektronických komunikacích se ověřuje jako správný ve výši 76 421 962,96 Kč.*
- 3. Nepřímé výhody vyčíslené Úřadem se stanovují ve výši 2 546 009,56 Kč.*
- 4. Čisté náklady na poskytování univerzální služby za rok 2006 se stanovují ve výši 73 875 953,- Kč.*
- 5. Čisté náklady na poskytování univerzální služby za rok 2006 představují pro společnost O2 neúnosnou zátěž.*

V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně zevrubně popsal průběh správního řízení a proces postupného doplňování podkladů pro vydání rozhodnutí. Byl popsán i postup a úvahy správního orgánu I. stupně při ověřování správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů, postup při provádění úprav v předloženém výpočtu čistých nákladů a výpočet nákladů, výnosů a nákladů vloženého kapitálu na poskytování US za rok 2006. Dále je v odůvodnění popsán postup při výpočtu tržních výhod, když tržní výhody z poskytování dílčí služby se určí v souladu s § 2 odst. 6 Vyhlášky, jako součet výnosů z poskytování dílčí služby, výnosů souvisejících s poskytováním dílčí služby a peněžního vyčíslení nepřímých výhod. Nepřímé výhody byly správním orgánem I. stupně vyčísleny v částce 2 546 009,56 Kč. Dále se správní orgán I. stupně věnoval popisu způsobu výpočtu čistých nákladů dle § 2 Vyhlášky a popisu způsobu posouzení neúnosné zátěže z hlediska kritérií stanovených v § 3 Vyhlášky.

Proti rozhodnutí ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-611/XIX. vyř. v celém jeho rozsahu podala v zákonné lhůtě rozklad **společnost T-Mobile**, ve kterém namítla zejm. následující:

A. Rozpor ve výši a způsobu výpočtu výše nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat univerzální službu (N_v) s § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích resp. s postupem stanoveným v § 2 Vyhlášky se Směrnici o univerzální službě;

S odkazem na své vyjádření ze dne 24. 5. 2010, resp. své připomínky v průběhu správního řízení, spol. T-Mobile je toho názoru, že při výpočtu čistých nákladů měl správní orgán I. stupně v předmětném řízení zohlednit pouze tržní výhody podnikatele s povinností poskytovat univerzální službu (TV_{us}) a přiměřený objem návratnosti investic vynaložených na poskytování dílčí služby (NI_{us}), což vyplývá přímo z § 2 Vyhlášky. Touto opakovaně vznášenou námitkou se správní orgán I. stupně nevypořádal resp. se jí vůbec nezabýval. Ze znění Vyhlášky se dovozuje, že náklady na poskytování US by měly být 0,- neboť z § 2 odst. 3 a 4 Vyhlášky vyplývá, že efektivně a účelně vynaložené náklady podnikatele „s“ povinností poskytovat dílčí US a efektivně a účelně vynaložené náklady „bez“ povinností poskytovat dílčí US jsou definovány stejným způsobem a při jejich výpočtu v souladu s vyhláškou musel tedy správní orgán I. stupně dospět k závěru, že efektivně a účelně vynaložené náklady podnikatele s povinností poskytovat dílčí US „se rovnají“ efektivně a účelně vynaloženým nákladům podnikatele bez povinností poskytovat dílčí US.

B. Zahrnutí společných (režijních) nákladů do nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat US (N_v) – hmotněprávní i procesní pochybení správního orgánu

Spol. T-Mobile v této souvislosti opět odkazuje na své vyjádření ze dne 24. 5. 2010 a konstatuje, že v případě společných (režijních) nákladů tyto náklady do výpočtu vstupují pouze ve výši případného přírůstku těchto nákladů vyvolaným případným vyšším objemem poskytovaných služeb, které by poskytovatel US bez uložené povinnosti jinak neposkytoval. Vzhledem ke zjištění správního orgánu I. stupně, že objem služeb poskytovaných poskytovatelem US byl v roce 2006 zanedbatelný (viz např. str. 10 rozhodnutí), lze se domnívat, že přírůstek režijních nákladů byl v roce 2006 rovněž nepatrný či dokonce nulový. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů proto, že správní orgán I. stupně výslovně uvádí, že se vyčíslením případného přírůstku výše režijních nákladů nezabýval (viz str. 43 rozhodnutí – „přesná kvalifikace režijních nákladů z hlediska jejich skutečného vzniku je nereálná“). Správní orgán I. stupně pochybil, když bez dalšího (nikoliv jako přírůstkové) režijní náklady do výpočtu zahrnul. Správní orgán I. stupně měl režijní náklady uplatňované spol. O2 vyloučit z ověřené výše čistých nákladů, a to stejně jako tak učinil u „nákladů na marketing hovorových služeb u VTA“, kde poskytovatel US nedoložil, že by se tyto náklady vztahovaly k reklamním akcím zaměřeným pouze na telefonní služby bez návaznosti na cenové plány nebo jiné služby, které lze u VTA využívat (viz str. 7 rozhodnutí).

C. K zohlednění bezplatné reklamy a umístění loga poskytovatele US na budkách VTA – hmotněprávní i procesní pochybení správního orgánu

Správní orgán I. stupně při výpočtu výše čistých nákladů nezahrnul nepřímé výhody plynoucí z propagace jména společnosti na budkách VTA umístěných v obcích s počtem obyvatel menším než 5000, což je v rozporu s čl. 12 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikacích (Směrnice o univerzální službě).

Správní orgán I. stupně tento postup nijak nezduvodňuje. Správní orgán I. stupně pouze na str. 38 rozhodnutí uvádí, že toto rozhodnutí opírá o vyjádření spol. O2. Napadené rozhodnutí je opět nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nelze opomenout žádnou výhodu, ani nevýznamnou, a proto spol. T-Mobile trvá na zahrnutí výhody propagace jména společnosti na budkách VTA i u obcí s počtem obyvatel do 5000.

D. Rozpor napadeného rozhodnutí se Směrnicí o univerzální službě

Dle názoru spol. T-Mobile napadené rozhodnutí v rozporu se Směrnicí o univerzální službě při výpočtu prokazatelné ztráty nezohledňuje tzv. veškeré nehmotné výhody, které má poskytovatel US. Spol. T-Mobile v této souvislosti opět odkazuje na své dřívější vyjádření a na předložený znalecký posudek č. 2267/2009 „Posouzení nehmotných výhod univerzální služby“. Co se týká nezohlednění nehmotných výhod tzv. efektu zvýšení síly značky a efektu všudypřítomnosti, odůvodnění správního orgánu I. stupně (viz str. 29 až 32 odůvodnění napadeného rozhodnutí) je v rozporu se zjištěním znalce, správního orgánu I. stupně i názorem samotné spol. O2.

Spol. T-Mobile dále uvádí, že nezahrnutí dalších výnosů souvisejících s poskytováním dílčích služeb (kromě výnosů z pronájmu reklamních ploch umístěných na budkách VTA) správní orgán I. stupně odůvodnil tak, že „tato výhoda může být uvažována pouze u služeb, které využívají přístupovou síť. Služby přístupu a připojení uloženy nebyly, přístupovou síť využívá z předmětných služeb pouze služba VTA“ (viz str. 35 napadeného rozhodnutí). T-Mobile zde namítá nezahrnutí výnosů z telefonních služeb jako „výnosů souvisejících“ s doplňkovými službami. T-Mobile dále odkazuje na „podmínku“, kterou Úřad stanovil při výběrovém řízení na poskytovatele dílčí služby doplňkových služeb, dle které se tohoto výběrového řízení mohl zúčastnit pouze podnikatel, který „je oprávněn podle § 8 a 13 zákona o elektronických komunikacích, ve lhůtě nejpozději do 3 měsíců od podání přihlášky, zahájit poskytování služeb připojení v pevném místě k veřejné telefonní síti a přístupu v pevném místě k veřejně dostupné telefonní službě s využitím technických prostředků, popř. s využitím zpřístupnění účastnického vedení, v rozsahu území České republiky, ...“.

Druhý rozpor se Směrnicí o univerzální službě spočívá podle názoru spol. T-Mobile v tom, že správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí neuvádí žádný důvod, na základě

kterého dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že čisté náklady na poskytování US za rok 2006 představují pro spol. O2 nepřiměřenou zátěž. Správní orgán I. stupně se této otázce věnuje hned na několika stranách (str. 18 až 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Přestože v této části uvádí některé úvahy, na základě kterých k tomuto závěru dospěl, je zřejmé, že napadené rozhodnutí je v této části znovu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Správní orgán I. stupně se totiž nevypořádal s námitkami vznesenými v rámci správního řízení. Spol. T-Mobile dále v rozkladu napadá vymezený relevantní trh „elektronických komunikací“, který je podle ní v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí Úřadu. Současně uvádí, že i kdyby byl tento trh uznán, podle dokumentu Evropské komise „Pokyny k prioritám Komise v oblasti prosazování práva při používání článku 82 Smlouvy o ES na zneužívající chování dominantních podniků vylučujících ostatní soutěžitele“ (dále jen „Pokyny“) je hranice pro dominanci stanovena na 40 %, takže podíl téměř 50 % by svědčil o dominanci společnosti O2.

S ohledem na výše uvedené důvody spol. T-Mobile navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Proti rozhodnutí ze dne 9. 4. 2010, čj. 70 399/2008-611/XII. vyř., podala rozklad rovněž společnost **Vodafone Czech Republic a.s.**, se sídlem Vinohradská 167, 100 00 Praha 10, nyní se sídlem náměstí Junkových 2808/2, 155 00 Praha 5 - Stodůlky, IČO 257 88 001 (dále také jen „Vodafone“), neboť ačkoliv dle jejího názoru napadené rozhodnutí doznalo značného rozšíření odůvodnění, stále obsahuje nejasnosti a nepřesnosti, které způsobují, že přetrvávají jeho právní vady. V rozkladu namítla zejm. následující.

1. Přírůstkové náklady US (včetně nepřímých výhod)

Spol. Vodafone má za to, že čisté náklady mají být posuzovány striktně jako přírůstkové náklady. Z pohledu přírůstkových nákladů by rozhodnutí mělo obsahovat tato posouzení:

- Zda do kalkulace ztráty patří obecné kategorie nákladů jako náklady na marketing jiných služeb poskytovatele US náklady na péči o zákazníka, reklamu aj.
- Zda by konkrétní služba byla poskytována alespoň v nějakém rozsahu i bez uložení povinnosti US. Spol. Vodafone se domnívá, že část ztrátových VTA by O2 provozovala i bez uložené povinnosti (dává příklad Velké Británie). Současně upozorňuje, že O2 poskytuje ztrátová VTA i komerčně.

Spol. Vodafone požaduje posouzení, zda všechny momentálně ztrátové služby spadají pod US, resp. zda v čistých nákladech nejsou zahrnuty náklady na ty služby, které by O2 poskytovala i bez uložené povinnosti.

Dle názoru spol. Vodafone je zhodnocení přírůstkových nákladů součástí aplikace ustanovení § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích. Napadené rozhodnutí je

však bez rozboru „přirůstkivosti“ nákladů v odůvodnění a trpí tak ve vztahu k uvedenému ustanovení zákona vadou nepřezkoumatelnosti a s odkazem na uváděnou praxi ve Spojeném království trpí i věcnou nesprávností, když opomíjí odečíst určitou část nákladů na poskytování VTA, která by poskytovatel US nabízel i bez povinnosti poskytovat VTA v rámci US. V odůvodnění samotném je uvedeno, že jsou případy, kdy dílčí služby jinak poskytované na základě povinnosti k US jsou poskytované i bez jejího uložení, tedy se nemůže jednat o náklady, které by poskytovatel US neměl, pokud by mu povinnost nebyla uložena.

2. Posouzení neúnosné zátěže

Spol. Vodafone namítá, že část rozhodnutí týkající se posuzování neúnosné zátěže je stále ne zcela srozumitelná a z úvah uvedených v odůvodnění není zřejmé, v čem má spočívat nespravedlnost/neúnosnost zátěže, resp. měla-li by nespravedlnost vyplývat ze srovnání s jinými subjekty, které jsou v odlišném postavení, je takové srovnání dle názoru spol. Vodafone nepřijatelné z důvodů uvedených níže.

Spol. Vodafone zásadně nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozhodnutí v části týkající se poskytování zvláštních cen podle § 38 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích na straně 19 a 20. Dle spol. Vodafone poskytování zvláštních cen není dílčí službou v rámci US a tedy poskytovatel US a zvláštních cen mají odlišné právní postavení, které se projevuje zejména v tom, že vyčíslená a ověřená ztráta se na základě zákona o elektronických komunikacích hradí ze státního rozpočtu automaticky, bez posuzování neúnosné zátěže. Zvláštní ceny tak lze postavit na roveň sociálních dávek, které namísto přímého vyplacení adresátům/uživatelům služeb stát vyplácí jejich poskytovatelům. Naproti tomu koncept US počítá s možností uložit její poskytování „nedobrovolně“, bez účasti ve výběrovém řízení, a to subjektu, který je schopen se s takto uloženou povinností nejlépe vypořádat, což v sobě zahrnuje i možnost, že to pro něj nebude představovat významnější zátěž. Posuzování neúnosné zátěže obsahuje § 49 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, které se ale na zvláštní ceny nevztahuje. Posouzení neúnosné zátěže tak bylo provedeno v rozporu s § 49 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích.

Na základě uvedeného spol. Vodafone navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc správnímu orgánu I. stupně k novému řízení a rozhodnutí.

K výše uvedeným rozkladům společnosti T-Mobile a společnosti Vodafone zaslala na základě výzvy správního orgánu I. stupně rozsáhlé vyjádření společnost O2, která s uplatněnými námitkami vyjádřila nesouhlas, ztotožnila se se závěry správního orgánu I. stupně a navrhla rozklady jako nedůvodné zamítnout.

* * *

Rada ČTÚ po přezkoumání veškerého předloženého spisového materiálu rozhodla o podaných rozkladech svým **rozhodnutím ze dne 1. 11. 2010 čj. 117 966/2010-603,**

kterým oba rozklady zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 7. 2010 čj. 57 438/2007-611/XIX.vyř. potvrdila. Rada ČTÚ konstatovala, že napadené rozhodnutí je věcně i formálně správné, když správní orgán I. stupně uvedl důvody, které jej vedly k rozhodnutí v předmětné věci, konstatoval podklady a úvahy, kterými se řídil při rozhodování. Rada ČTÚ proto odkázala zejména na odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž k argumentaci správního orgánu I. stupně doplnila vypořádání jednotlivých rozkladových námitek.

Proti **rozhodnutí Rady ČTÚ ze dne 1. 11. 2010, čj. 117 966/2010-603** podala spol. T-Mobile **žalobu k Městskému soudu v Praze**. V žalobě namítla zejm., že ČTÚ měl při výpočtu čistých nákladů podle § 2 Vyhlášky zohlednit pouze tržní výhody podnikatele s povinností poskytovat univerzální službu a přiměřený objem návratnosti investic vynaložených na poskytování dílčí US.

Dále spol. T-Mobile poukazovala na rozpor se směrnicí o univerzální službě, která byla transponována do § 48 zákona o elektronických komunikacích, a namítala, že správní orgán měl přímo aplikovat zejm. ustanovení čl. 12 odst. 1 a čl. 13 Směrnice o US, která jsou bezprostředně účinná a stanoví, že poskytovatel univerzální služby má na náhradu prokazatelné ztráty nárok pouze tehdy, pokud její poskytování představuje nespravedlivou zátěž.

Spol. T-Mobile dále namítla zahrnutí společných (režijních) nákladů do nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, pokud by neměl povinnosti poskytovat US. Dále chybné zohlednění bezplatné reklamy a umístění loga poskytovatele US na budkách veřejných telefonních automatů (dále také jen „VTA“).

Spol. T-Mobile namítla také nezohlednění nehmotných výhod souvisejících s poskytováním US a dovolávala se posudku znalce Prof. Ing. Vladimíra Smejkal, CSc. LL.M. č. 2267/2009, který byl předložen v rámci správního řízení. S odkazem na závěry v tomto znaleckém posudku pak spol. T-Mobile namítala, že správní orgán zahrnul do výpočtu pouze malou část tržních výhod vzniklých spol. O2 v souvislosti s poskytováním US. Správní orgán také nezahrnul převážnou část tzv. nepřímých resp. nehmotných výhod, vznikajících poskytovateli US.

Proti **rozhodnutí Rady ČTÚ ze dne 1. 11. 2010, čj. 117 966/2010-603** podala také spol. Vodafone **žalobu k Městskému soudu v Praze**. V žalobě namítla zejména, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné co do důvodů a právních závěrů týkajících se vypořádání s tzv. nepřímými výhodami ve vztahu ke „službě VTA“, dále namítla nedostatečné odůvodnění zahrnutí režijních nákladů do výpočtu čistých nákladů. Spol. Vodafone namítla také, že rozhodnutí v části týkající se posuzování neúnosné zátěže je stále ne zcela srozumitelné a z úvah uvedených v odůvodnění není zřejmé, v čem má spočívat nespravedlnost/neúnosnost zátěže.

Městský soud v Praze (dále jen „Městský soud“) posoudil napadené rozhodnutí Rady ČTÚ ze dne 1. 11. 2010 podle § 75 soudního řádu správního (s.ř.s.), a to v mezích žalobních bodů, jakož i řízení, které rozhodnutí předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a **dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné, a proto je obě zamítl.** Žalobu spol. T-Mobile rozsudkem ze dne 22. 4. 2014, čj. 8 A 1/2011-114 a žalobu spol. Vodafone rozsudkem ze dne 22. 4. 2014, čj. 8 A 16/2011-87-102.

Tento svůj názor odůvodnil tím, že argumentace v rozkladu i v žalobách je v zásadě shodná. Správní orgány obou stupňů se s námitkami žalobce vypořádaly natolik vyčerpávajícím způsobem, že by bylo zcela formální, kdyby soud znovu opakoval to, co již bylo uvedeno. Podle názoru Městského soudu totiž správní orgány postupovaly způsobem, který jim zákon, popř. v žalobě odkazovaná Směrnice o univerzální službě, ukládají. Úvahy správních orgánů nejsou v rozporu ani s obsahem jednotlivých pojmů, ani se zásadami logiky. Za situace, kdy ověření prováděné správním orgánem je poměrně složité, vyžaduje hodnocení několika dokumentů, zejm. účetních, správní orgán dokonce v rámci ověřování výpočtu musí přiměřeně vykládat i neurčité právní pojmy, dospěl Městský soud k závěru, že ČTÚ se s námitkami žalobce uvedenými v rozkladu vypořádal dostatečně. Žalobní tvrzení soud shledal býti v obecné rovině, neobsahující žádné konkrétní údaje ani skutečnosti, jimiž by mohl žalobce argumentaci správních orgánů obou stupňů spolehlivě vyvrátit.

Nejvyšší správní soud v dané věci **vyhověl kasační stížnosti** podané spol. T-Mobile a svým **rozsudkem ze dne 23. 4. 2015, čj. 10 As 137/2014-91 rozsudek Městského soudu ze dne 22. 4. 2010, čj. 8 A 1/2011-114, zrušil pro nepřezkoumatelnost.** Nejvyšší správní soud k tomuto závěru uvedl, že z odůvodnění napadeného rozsudku plyne, že Městský soud závěry správních orgánů akceptoval pouze s tím, že žalobní námitky byly vypořádány dostatečně. Takový způsob odůvodnění však nemůže vzhledem k požadavkům na přezkoumatelnost rozhodnutí soudu obstát, neboť z něj není patrné, jak o věci sám Městský soud uvážil. Nejvyšší správní soud dále odkázal na závěry v rozsudku tohoto soudu ze dne 24. 4. 2014, čj. 7 As 128/2013 – 47 a současně konstatoval, že pokud Městský soud shledal, že žalobní námitky jsou pouze obecné, bylo z jeho strany namístě vyzvat k upřesnění a konkretizaci jednotlivých žalobních bodů.

Městský soud pokračoval v řízení, přičemž byl vázán závazným právním názorem Nejvyšším správním soudem vysloveným ve zrušujícím rozsudku ze dne 23. 4. 2015, čj. 10 As 137/2014-91. Městský soud o žalobě spol. T-Mobile rozhodl **rozsudkem ze dne 3. 12. 2015, čj. 8 A 1/2011 – 192-210, kterým rozhodnutí Rady ČTÚ ze dne 1. 11. 2010, čj. 117 966-603 zrušil a vrátil správnímu orgánu (Radě ČTÚ) k dalšímu řízení.**

Městský soud zde vyslovil, že přezkoumávané rozhodnutí Rady ČTÚ, ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně neobstojí pro svou nepřezkoumatelnost, neboť

v něm nebyl dostatečně vysvětlen způsob přiřazení režijních nákladů na náklady, jimž by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat US; dále proto, že absentuje věcné odůvodnění nezahrnutí nepřímých výhod plynoucích z propagace jména poskytovatele US na budkách VTA umístěných v obcích s počtem obyvatel menším než 5 000, což není rovněž dostatečně důkazně podloženo; a také proto, že správní orgán neprovedl vlastní zjištění ohledně zbylých nehmotných výhod souvisejících s poskytováním US. Městský soud shledal napadené rozhodnutí nezákonné dále v rozsahu posouzení, zda čisté náklady představují pro poskytovatele US nespravedlivou zátěž, neboť správní orgán nezohlednil všechna pro tento závěr významná kritéria. Závěrem Městský soud konstatoval, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Zrušením předmětného rozhodnutí o rozkladech Městským soudem se rozkladové řízení dostalo do procesní fáze před rozhodnutím a bylo třeba, aby Rada ČTÚ přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy znovu, a to s ohledem na závěry vyslovené v rozsudku správního soudu ze dne 3. 12. 2015, čj. 8 A 1/2011 – 192-210. S odkazem na závěry vyslovené v rozsudku Městského soudu ze dne 3. 12. 2015, čj. 8 A 1/2011-192-210 tedy Radě ČTÚ nezbylo, než **napadené rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 23. 7. 2010 zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení.** Stalo se tak **rozhodnutím Rady ČTÚ ze dne 19. 4. 2016, čj. ČTÚ-117 966/2010-603/XVI.vyř.**

Uveřejněním oznámení o pokračování v řízení veřejnou vyhláškou ze dne 8. 7. 2016 byli všichni účastníci vyrozuměni, že správní orgán I. stupně pokračuje ve správním řízení vedeném pod čj. 57 438/2007-611. Do spisového materiálu byly v průběhu řízení doplněny další důkazy týkající se nepřímých tržních (nehmotných) výhod a neúnosné (nespravedlivé) zátěže. Dne 31. 1. 2017 zaslal správní orgán I. stupně pod čj. 57 438/2007-611/XII. vyř. výzvu k nahlížení do spisu před vydáním rozhodnutí a k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Do spisu nahlédl zástupce společnosti Dial Telecom, a.s. a spol. T-Mobile zaslala dne 13. 3. 2017 vyjádření k podkladům.

Správní orgán I. stupně zahrnul veškerá vyjádření účastníků řízení a úřední záznamy, které byly pořízeny v období od počátku předmětného správního řízení až do nového projednání po vrácení věci v návaznosti na rozsudek Městského soudu k dalšímu řízení, do podkladů pro rozhodnutí. Podklady pro rozhodnutí tvoří dále zejména následující doklady, z nichž správní orgán I. stupně vycházel při ověření správnosti a úplnosti podkladů

k výpočtu čistých nákladů, vyčíslení nepřímých výhod a posouzení neúnosnosti (nespravedlivosti) zátěže:

- tabulky s výpočtem čistých nákladů předložené poskytovatelem US,
- výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů poskytovatele US za rok 2006,
- zápisy z ověřování výpočtu provedené správním orgánem I. stupně,
- rozhodnutí o uložení povinnosti poskytovat v rámci US dílčí službu – služby VTA čj. 466/2006-610/II.vyř.,
- rozhodnutí o uložení povinnosti poskytovat v rámci US dílčí službu přístupu zdravotně postižených osob k veřejně dostupné telefonní službě čj. 19 592/2006-610/IV.vyř.,
- rozhodnutí o uložení povinnosti poskytovat v rámci US dílčí službu doplňkových služeb čj. 19 594/2006-610/VIII.vyř.,
- výpočet tržních výhod,
- porovnání údajů pro posouzení neúnosné (nespravedlivé) zátěže,
- zpráva z marketingového průzkumu ke zjištění nehmotných výhod, které plynuly v letech 2004 – 2009 poskytovateli US v odvětví elektronických komunikací, z titulu uložených povinností,
- odpovědi jednotlivých společností, které byly účastníky řízení v letech 2004 - 2009 na otázku, zda využívaly v těchto letech reklamu v obcích menších než 5 tis. obyvatel,
- výpočet ROCE u poskytovatele US a průměrné hodnoty za odvětví elektronických komunikací.

Po provedeném dokazování a následném zhodnocení zjištěných skutečností rozhodl správní orgán I. stupně rozhodnutím čj. **57 438/2007-611/XXIII.vyř. ze dne 24. 3. 2017** takto:

1. Výpočet nákladů, výnosů a nákladů vloženého kapitálu na poskytování univerzální služby za rok 2006 se zohledněním výnosů souvisejících s poskytováním dílčí služby předložených společností O2 podle zákona o elektronických komunikacích se ověřuje jako správný ve výši 76 421 962,96 Kč.
2. Nepřímé výhody vyčíslené Úřadem za rok 2006 se stanovují ve výši 2 546 009,56 Kč.
3. Čisté náklady na poskytování univerzální služby za rok 2006 se stanovují ve výši 73 875 953,- Kč.
4. Čisté náklady na poskytování univerzální služby za rok 2006 představují pro společnost O2 neúnosnou zátěž.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 3. 2017 bylo opět napadeno rozklady ze strany spol. T-Mobile a spol. Vodafone. Oba účastníci řízení de facto zopakovali své rozkladové námítky (podrobněji viz výše) týkající se nesprávnosti

a neúplnosti při zjišťování existence nehmotných výhod v obcích do 5 tisíc obyvatel, nesprávnosti a neúplnosti při provádění testu (ne)spravedlivosti/(ne)únosnosti poskytovatelem US nesené zátěže a nesprávné interpretaci ustanovení § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích.

Pro další postup v řízení o rozkladech uplatněných proti rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 24. 3. 2017, čj. 57 438/2007-611/XXIII.vyř. bylo rozhodující skutečností, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2017, čj. 10 As 10/2016-54 byl zrušen rozsudek Městského soudu ze dne 3. 12. 2015, čj. 8 A 1/2011-192 ve znění opravného usnesení Městského soudu ze dne 17. 12. 2016. čj. 8 A 1/2011-211 a v této souvislosti tak došlo k tzv. „obživnutí“ tímto rozsudkem zrušeného rozhodnutí Rady ČTÚ čj. ČTÚ-117 966/2010-603 ze dne 1. 11. 2010, kterým bylo potvrzeno původní rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ čj. 57 438/2007-611/XIX. vyř. ze dne 23. 7. 2010.

Vzhledem k tomu, že správní řízení na prvním a druhém stupni tvoří jeden celek a Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Městského soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Rady ČTÚ ze dne 1. 11. 2010, čj. ČTÚ-117 966/2010-603, tedy rozhodnutí, kterým se rozklady zamítají a rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-611/XIX. vyř. se potvrzuje, "vrátilo se" správní řízení zpět do stavu před právní mocí původního a nyní již zrušeného rozsudku Městského soudu. Tedy **existovalo pravomocné rozhodnutí z původního správního řízení v celém rozsahu, tedy nejen pro druhý stupeň a o žalobách proti tomuto rozhodnutí následně Městský soud znovu rozhodoval.** Dle názoru Rady ČTÚ tak v daném případě pokračování v řízení **bránila překážka věci rozhodnutí (tzv. rei iudicatae) dle § 48 odst. 2 správního řádu**, a proto nebylo možné postupovat jinak, než napadené a **tedy v pořadí druhé** rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 3. 2017, čj. 57 438/2007-611/XXIII. vyř. ve věci ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů za rok 2006 zrušit a (v pořadí druhé) řízení v této věci zastavit.

Jak bylo zmíněno výše, Městský soud pokračoval v řízení o žalobách spol. T-Mobile a spol. Vodafone uplatněným proti „původnímu“ rozhodnutí Rady ČTÚ ze dne 1. 11. 2010, čj. ČTÚ-117 966/2010-603. Městský soud, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 14. 6. 2017, čj. 10 As 10/2016-54, **rozhodl rozsudkem ze dne 7. 11. 2017, čj. 8 A 1/2011 – 243-261 (ČTÚ doručen dne 1. 12. 2017) a rozhodnutí Rady ČTÚ ze dne 1. 11. 2010, čj. ČTÚ-117 966/2010-603 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.**

K žalobní námitce rozporu právní úpravy obsažené v § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích s úpravou obsaženou zejména v čl. 12 a čl. 13 Směrnice č. 2002/22/ES o univerzální službě (dále jen „směrnice o univerzální službě“) Městský soud dovodil, že platná právní úprava obsažená v ustanovení § 48 odst. 2 věty první zákona o elektronických komunikacích rozpor dřívější vnitrostátní právní úpravy dle zákona č. 151/2000 o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o telekomunikacích), odstranila, neboť správnímu orgánu výslovně ukládá, aby při výpočtu čistých nákladů zohlednil též tržní výhody, které poskytovateli z provozování univerzální služby svědčí. **Není proto dán naprosto žádný důvod aktivace přímého účinku čl. 12 a 13 směrnice o univerzální službě.**

Městský soud rovněž uvedl, že ze správního spisu a rozhodnutí ČTÚ je patrné, že ČTÚ se podrobně zabýval ověřením ekonomických údajů z oddělené evidence nákladů a výnosů („OENV“) dle vzorce uvedeného v § 2 odst. 2 Vyhlášky. Z obsahu spisového materiálu a z provedeného výpočtu je patrné, že ČTÚ předložené hodnoty následně ověřoval, vyžádal si i podrobnější podklady, než předložila spol. O2 v posuzovaném období, a shromáždil i další podklady. Na základě provedeného dokazování ČTÚ upravil předložený výpočet čistých nákladů spol. O2, a to na 73 875 953 Kč. Z uvedeného je patrné, že se ČTÚ jednotlivými položkami zabýval velmi pečlivě a na základě jeho šetření spol. O2 svůj výpočet upravila.

K otázce posouzení nespravedlivé (neúnosné) zátěže Městský soud uvedl následující. ČTÚ ve svém vyjádření mj. uvedl, že v roce 2006 spol. O2 dosáhla celkového provozního zisku z komunikačních činností ve výši 13 mld. Kč, z toho 3,9 mld. Kč z poskytování služeb na pevné síti a 9,1 mld. Kč ze služeb mobilní sítě. Spol. T-Mobile ve stejném období dosáhla provozního zisku 9,5 mld. Kč a v roce 2007 dosáhla dokonce vyššího provozního zisku v hodnotě 16,3 mld. Kč, než spol. O2 za obě sítě dohromady. Spol. O2 v roce 2007 dosáhla celkového provozního zisku 15,6 mld. Kč. Městský soud **musel tedy na základě těchto účetních zjištění přisvědčit ČTÚ, že čisté náklady vzniklé poskytováním univerzální služby v České republice představují nespravedlivou (neúnosnou) zátěž.** Skutečnost, že čisté náklady jsou jen zlomkem celkového zisku společnosti, nic nemění na tom, že nucená ztráta ve výši zhruba 74 mil. Kč představuje pro spol. O2 konkurenční handicap.

Přezkum postupu ČTÚ ohledně závěrů, že čisté náklady vzniklé poskytováním univerzální služby v České republice představují nespravedlivou (neúnosnou) zátěž, Městský soud uzavřel s tím, že konstatoval následující: *„Žalovaný při zjišťování a stanovení čistých nákladů postupoval podle § 3 vyhlášky č. 388/2006 Sb. a použil kritéria a) porovnání celkové výše čistých nákladů podnikatele s povinností poskytovat dílčí službu se ziskem tohoto podnikatele před zdaněním a b) porovnání celkové výše čistých nákladů podnikatele*

s povinností poskytovat dílčí službu s celkovou výší výnosů z výkonu komunikační činnosti tohoto podnikatele. Ziskem před zdaněním se pro účely vyhlášky rozumí provozní zisk z výkonu komunikační činnosti tohoto podnikatele. Napadené rozhodnutí v této části není nepřezkoumatelné, neboť žalovaný svůj závěr, že čisté náklady představují neúnosnou zátěž, odůvodnil srozumitelným a přezkoumatelným způsobem.“

Městský soud rovněž hodnotil postup ČTÚ při posouzení otázky tzv. nehmotných (nepřímých) výhod jako úspory nákladů dosažené v souvislosti s poskytováním dílčí univerzální služby.

Byly hodnoceny tyto typy výhod:

- a) zvýšení síly značky a image (zlepšení reputace) společnosti,
- b) efekt tzv. všudypřítomnosti,
- c) efekt životního cyklu,
- d) slevy z provozu (síťový efekt),
- e) výnosy z jiných služeb poskytovaných na infrastrukturu vybudované z titulu poskytování US (např. ADSL),
- f) výnosy dosahované díky přístupu k informacím o zákaznících,
- g) výnosy z propojení a výnosy u služeb se sdílenými tarify u veřejných telefonních automatů,
- h) výnosy z volání telefonních účastníků, kteří využívají speciální koncová telekomunikační zařízení (KTZ),
- i) bezplatné umístění reklam společnosti Telefónica na reklamních plochách budek veřejných telefonních automatů (VTA),
- j) umístění loga společnosti Telefónica na budkách VTA.

Městský soud v této souvislosti popsal, že žalovaný se nejprve zaměřil na posouzení existence jednotlivých výhod, přičemž zde uvedené úvahy ČTÚ shledal logickými a nijak nevybočujícími z možných správních úvah správního orgánu. Následně ČTÚ vypočetl tržní výhody jednotlivých nepřímých výhod. I tyto své konkrétní výpočty řádně odůvodnil a všechny tržní výhody započtl do výpočtu čistých nákladů dle § 2 odst. 2 Vyhlášky. Městský soud tedy konstatoval, že závěr o tom, že čisté náklady po zaokrouhlení činí 73 875 953 Kč, **ČTÚ řádně odůvodnil, přičemž je patrné, že částky čistých nákladů za jednotlivé dílčí služby vycházejí z konkrétních podkladů a jejich výši je možné zpětně ověřit.**

K postupu ČTÚ při posouzení **tzv. nehmotných výhod Městský soud dále citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 10 As 10/2016-54**, a tedy v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu dospěl k následujícímu, cit: „*Význam těchto nepřímých výhod, z nichž velkou část lze nepochybně řadit mezi tzv. výhody nehmotného charakteru, pro nyní projednávanou věc, pak žalovaný konkrétněji rozvádí na str. 9 až 12*

svého rozhodnutí. Podrobně se v části F. 2. zabýval výpočtem hodnoty nehmotné výhody spočívající v umístění loga osoby zúčastněné na řízení na budkách veřejných telefonních automatů (str. 15 a 16 jeho rozhodnutí). Až teprve následně se žalovaný vypořádal se závěry obsaženými ve znaleckých posudcích předložených žalobkyní (část L. jeho rozhodnutí) a osobou zúčastněnou na řízení (část N. tamtéž). Ze samotného faktu, že se citované posudky týkaly takřka stejných nehmotných výhod, jaké předtím žalovaný ve svém rozhodnutí vymezil, ovšem nelze automaticky dovodit, že na tyto posudky pouze reagoval a o možných nehmotných výhodách plynoucích z poskytování univerzální služby neměl vlastní představu. Ostatně je dobře pochopitelné, že se výčet nehmotných výhod uvedených stěžovatelem i znalci do značné míry překrýval, neboť tyto výhody plynou ze samé podstaty univerzální služby. **Z uvedeného je tudíž zřejmé, že žalovaný danou otázku uchopil samostatně a na základě vlastních úvah; své závěry přitom též dostatečně odůvodnil.**“

V této souvislosti Městský soud však nemohl opomenout Nejvyšším správním soudem vyjádřenou výtku směrem k ČTÚ, a sice, že: „Ačkoli shledal důvodnou námitku ČTÚ, dle níž se s otázkou stanovení výše tzv. nehmotných výhod vypořádal přezkoumatelným způsobem, dopustil se ČTÚ v této souvislosti jiného než Městským soudem vytýkaného pochybení. Jak totiž Nejvyšší správní soud shrnul v rozsudku ze dne 1. 7. 2010, čj. 7 Afs 50/2010-60, č. 2138/2010 Sb. Nejvyššího správního soudu, /„má-li k téže otázce správce daně k dispozici dva rovnocenné, ale co do závěru odlišné znalecké posudky, nepřísluší mu, aby sám bez dalšího uvážil, který z nich použije pro rozhodná skutková zjištění a který nikoliv. Naopak je povinen odstranit jejich vzájemné rozpory a nesrovnalosti, a to především prostřednictvím výsledku znalce, popřípadě znalců obou. Nevedly-li by tyto výpovědi k ozřejmění vzešlých nejasností, bylo by namíste přistoupit k dalšímu znaleckému zkoumání nebo reviznímu znaleckému posouzení.“ Tento závěr je uplatnitelný pro správní řízení obecně; nelze jej vztahovat toliko na řízení daňová. Ostatně Nejvyšší správní soud je aplikoval v obdobné věci vůči stěžovateli ve shora citovaném rozsudku čj. 7 As 131/2013 -156. Nelze přitom přehlédnout, že posudky předložené žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení dochází k takřka zcela protichůdným závěrům, přičemž stěžovatel v odůvodnění svého rozhodnutí sám usoudil, který z nich považuje za správný, aniž by se předtím pokusil rozpornost těchto posudků odstranit; stěžovatel tudíž nedostatečně zjistil skutkový stav věci, přičemž toto pochybení nenapravil svým rozhodnutím ani správní orgán druhého stupně.“

Městský soud posouzení věci uzavřel s tím, že důvodem, který je dostatečný pro závěr o nutnosti zrušit žalobou napadené rozhodnutí ČTÚ, je konstatování nesprávného postupu při vyhodnocování znaleckých posudků, které byly v průběhu správního řízení žalovanému předloženy, a jejichž závěry byly protichůdné. Za tohoto stavu věci **měl tedy ČTÚ rozpor mezi znaleckými posudky řešit tím, že by buď přistoupil k dalšímu**

znaleckému zkoumání, anebo použil revizní znalecké posouzení. Rozpor mezi posudky nemůže ČTÚ vyřešit sám vlastní úvahou a ve věci je nutno doplnit dokazování.

Podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady ČTÚ rozhoduje Rada ČTÚ.

Podle § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích se čistými náklady na poskytování univerzální služby rozumí náklady, které se vypočítají jako rozdíl mezi efektivně a účelně vynaloženými náklady podnikatele s povinností poskytovat univerzální službu a efektivně a účelně vynaloženými náklady podnikatele bez povinnosti poskytovat univerzální službu, včetně přiměřené míry návratnosti investic a se zohledněním nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat univerzální službu, a se zohledněním tržních výhod, které vznikly podnikateli při poskytování univerzální služby. Čisté náklady se počítají za kalendářní rok, v němž měl poskytovatel univerzální služby povinnost poskytovat dílčí službu (dále jen "zúčtovací období").

Podle § 48 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích čisté náklady mohou zahrnovat pouze náklady na plnění povinností uvedených v § 38 odst. 2. Výpočet čistých nákladů na splnění jednotlivých povinností uložených v rámci univerzální služby se provádí pro každou povinnost odděleně; je zakázáno dvojitě zaúčtovat jakýchkoli přímých nebo nepřímých nákladů a tržních výhod.

Podle § 48 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích pak postup Úřadu při výpočtu a stanovení čistých nákladů na poskytování univerzální služby, včetně kritérií posuzování neúnosné zátěže, postupu pro výpočet čistých nákladů na poskytování dílčí služby, postup pro vymezení tržních výhod podle odstavce 2 a doklady, kterými musí být tyto výpočty doloženy, stanoví prováděcí právní předpis (Vyhláška).

Podle bodu 10. přechodných ustanovení zákona č. 153/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, práva a povinnosti Českého telekomunikačního úřadu, poskytovatelů univerzální služby a plátců na účet univerzální služby při výpočtu a úhradě čistých nákladů na poskytování univerzální služby a stanovování, vybírání a vymáhání plateb na účet univerzální služby a s nimi souvisejících penále, jakož i práva a povinnosti týkající se vedení účtu univerzální služby, obsahu výroční zprávy univerzální služby a poskytování informací Českému telekomunikačnímu úřadu pro výpočet výše platby na účet univerzální služby za zúčtovací období univerzální služby skončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona

se řídí zákonem o elektronických komunikacích a jeho prováděcími předpisy, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. ve znění do 30. 6. 2010.

Zrušením předmětného rozhodnutí Rady ČTÚ ze dne 1. 11. 2010, čj. ČTÚ-117 966/2010-603 o rozkladech spol. T- Mobile a spol. Vodafone Městským soudem se rozkladové řízení dostalo opět do procesní fáze před rozhodnutím a nyní je třeba, aby Rada ČTÚ **přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 23. 7. 2010, čj. 57 438/2007-611/XIX.** a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy znovu, a to s ohledem na závěry vyslovenými v rozsudku Městského soudu ze dne **7. 11. 2017, čj. 8 A 1/2011 – 243-261**, jehož názorem je v dalším řízení vázána.

Rada ČTÚ považuje pro další postup v řízení za klíčové vypořádání rozkladových námitek ve světle závěrů Městského soudu, přičemž zdůrazňuje vázanost právním názorem soudu.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí je zřejmé, že Rada ČTÚ jako orgán přezkumný nemůže odstranit některé nedostatky napadeného rozhodnutí správním soudem vytýkané. Rada ČTÚ, totiž nemůže svou vlastní úvahou nahrazovat rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu, který by nahrazoval chybějící skutkové, potažmo právní úvahy správního orgánu, které náležejí výhradně správnímu orgánu I. stupně, jako orgánu rozhodujícímu o ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů v rámci řízení nalézacího. Současně je vázána zásadou dvouinstančnosti správního řízení.

S odkazem na závěry v rozsudku Městského soudu ze dne **7. 11. 2017, čj. 8 A 1/2011 – 243-261** tedy Radě ČTÚ nezbyvá, než napadené rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 23. 7. 2010 čj. 57 438/2010-611/XIX. zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, přičemž k rozkladovým námitkám konstatuje následující.

Městský soud, jak je shora popsáno, v mnoha ohledech přisvědčil žalovanému (ČTÚ), když k řadě námitek konstatoval, že ČTÚ se s posuzovanou otázkou ověření správnosti a úplnosti podkladů k výpočtu čistých nákladů a stanovení výše čistých nákladů za rok 2006 vypořádal v souladu se zákonem. Nicméně vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 14. 7. 2017, čj. 10 As 10/2016-54, Městský soud **vytkl správnímu orgánu nesprávný postup při vyhodnocování znaleckých posudků, které byly v průběhu správního řízení ČTÚ předloženy, a jejichž závěry byly zcela protichůdné, v čemž shledal dostatečný důvod pro zrušení celého žalobami napadeného rozhodnutí.**

Rada ČTÚ k uvedenému předdesílá, že ČTÚ uplatnil proti zrušujícímu rozsudku Městského soudu ze dne **7. 11. 2017, čj. 8 A 1/2011 – 243-261** kasační stížnost, která však

nemá odkladný účinek a povinností správního orgánu je i přes uplatněnou kasační stížnost pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí.

Ačkoli tedy Rada ČTÚ závěr Městského soudu ohledně **nesprávnosti postupu při vyhodnocování znaleckých posudků, které byly v průběhu správního řízení ČTÚ předloženy**, nesdílí (zejména proto, že správní soudy na jedné straně dovozují, že ČTÚ přistoupil k výpočtu nehmotných výhod na základě vlastních skutkových zjištění, **bez využití znaleckých posudků a tento jeho postup aprobuje, když mj. uvádí**, že: *„žalovaný danou otázku uchopil samostatně a na základě vlastních úvah; své závěry přitom též dostatečně odůvodnil.“*, ale **současně na straně druhé shledávají nedostatky v dokazování při hodnocení nehmotných výhod**, pokud nebyly odstraněny rozporné závěry v předložených znaleckých posudcích) a proti vydanému rozsudku brojí kasační stížností, je až do vyřízení kasační stížnosti tímto právním názorem soudu vázána.

K věci samotné v návaznosti na rozkladové námitky uvedené shora Rada ČTÚ konstatuje následující.

Z napadeného rozhodnutí je patrné, že správní orgán I. stupně vycházel z podkladů, které v souladu s § 48 zákona o elektronických komunikacích a Vyhláškou předložila spol. O2, přičemž výpočet se týká čistých nákladů za tyto služby:

1. veřejné telefonní automaty (VTA),
2. veřejné telefonní stanice, které nahrazují VTA v obcích do 999 obyvatel,
3. pronájem speciálně vybavených telekomunikačních koncových zařízení („speciální KTZ“),
4. prodej speciálních KTZ,
5. doplňková služba bezplatné selektivní zamezení odchozích volání pro účastníka,
6. doplňková služba bezplatné položkové vyúčtování cen pro spotřebitele.

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že správní orgán I. stupně se podrobně zabýval předloženými podklady, přičemž při ověření si od poskytovatele US vyžádal podrobnější údaje, jež pak podrobil důkladnému ověření a předložený výpočet čistých nákladů upravil na ověřovanou výši, tj. 73 875 953,- Kč (tj. stanovená výše čistých nákladů z poskytování univerzální služby za rok 2006, v rozsahu služeb dle zákona o elektronických komunikacích).

Správní orgán I. stupně se rovněž zabýval posouzením neúnosné zátěže, a to i z hlediska uvedeného v čl. 13 odst. 1 Směrnice o univerzální službě, když dospěl k závěru, že pojem „neúnosná zátěž“ je nutno chápat širěji ve smyslu uvedené Směrnice jako „nespravedlivou zátěž“ a i s ohledem na kritéria uvedená v čl. 13 odst. 3 Směrnice o univerzální službě dospěl k závěru o tom, že čisté náklady ve vypočtené výši představují

pro spol. O2 neúnosnou zátěž. Rada ČTÚ, opět v souladu se závěry vyslovenými v rozsudku Městského soudu ze dne 7. 11. 2017, čj. 8 A 1/2011-243-261, uvádí, že správní orgán I. stupně vyjádřil jednoznačně úvahy a závěry o tom, že čisté náklady vzniklé poskytováním univerzální služby v roce 2006 představují pro spol. O2 neúnosnou (nespravedlivou) zátěž. K této otázce ostatně Městský soud uvedl, že musel na základě účetních zjištění zřejmých ze správního spisu přisvědčit žalovanému, že čisté náklady vzniklé poskytováním univerzální služby v České republice představují nespravedlivou (neúnosnou) zátěž (podrobněji viz výše). Přezkum postupu ČTÚ ohledně závěrů, že čisté náklady vzniklé poskytováním univerzální služby v České republice představují nespravedlivou (neúnosnou) zátěž Městský soud uzavřel s tím, že konstatoval následující: „*Žalovaný při zjišťování a stanovení čistých nákladů postupoval podle § 3 vyhlášky č. 388/2006 Sb. a použil kritéria a) porovnání celkové výše čistých nákladů podnikatele s povinností poskytovat dílčí službu se ziskem tohoto podnikatele před zdaněním a b) porovnání celkové výše čistých nákladů podnikatele s povinností poskytovat dílčí službu s celkovou výší výnosů z výkonu komunikační činnosti tohoto podnikatele. Ziskem před zdaněním se pro účely vyhlášky rozumí provozní zisk z výkonu komunikační činnosti tohoto podnikatele. Napadené rozhodnutí v této části není nepřezkoumatelné, neboť žalovaný svůj závěr, že čisté náklady představují neúnosnou zátěž, odůvodnil srozumitelným a přezkoumatelným způsobem.*“

Argumentaci k námitce týkající se rozporu postupu správního orgánu I. stupně s postupem, který měl být s přihlédnutím k unijnímu právu (směrnici o univerzální službě) učiněn, a to při posouzení neúnosné zátěže, tedy Rada ČTÚ uzavírá s tím, že z rozklady napadeného rozhodnutí a správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně provedl posouzení neúnosné zátěže a postupoval podle § 3 Vyhlášky, přičemž použil tato kritéria posuzování neúnosné zátěže:

- a) porovnání celkové výše čistých nákladů podnikatele s povinností poskytovat dílčí službu se ziskem tohoto podnikatele před zdaněním a
- b) porovnání celkové výše čistých nákladů podnikatele s povinností poskytovat dílčí službu s celkovou výší výnosů z výkonu komunikační činnosti tohoto podnikatele.

Pro ověření závěrů o neúnosnosti zátěže v návaznosti na kritéria stanovená Vyhláškou provedl správní orgán I. stupně doplňující srovnání, kdy zkoumal, zda je splněna obecná podmínka, že postavení poskytovatele US na trhu elektronických komunikací není natolik silné, aby mu dovolovalo chovat se nezávisle na ostatních podnikatelských subjektech.

Ve světle závěrů vyslovených Městským soudem v rozsudku ze dne 7. 11. 2017, čj. 8 A 1/2011-243-261 Rada ČTÚ nyní konstatuje, že napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně není nepřezkoumatelné co do závěrů týkajících se neúnosné zátěže, které správní orgán I. stupně učinil v návaznosti na posouzení kritérií dle Vyhlášky a doplňujícího srovnání.

Správní orgán I. stupně se zabýval i nepřímými (nehmotnými) výhodami jako úsporou nákladů dosaženou v souvislosti s poskytováním dílčí služby, přičemž jejich počet rozšířil v návaznosti na podněty účastníků řízení o ty výhody, jež byly shledány relevantními. Konkrétně se zabýval těmito typy výhod:

- a) zvýšení síly značky a image (zlepšení reputace) společnosti,
- b) efekt tzv. všudypřítomnosti,
- c) efekt životního cyklu,
- d) slevy z provozu (síťový efekt),
- e) výnosy z jiných služeb poskytovaných na infrastruktuře vybudované z titulu poskytování US (např. ADSL),
- f) výnosy dosahované díky přístupem k informacím o zákaznících,
- g) výnosy z propojení, výnosy u služeb se sdílenými tarify u VTA,
- h) výnosy z volání telefonních účastníků, kteří využívají speciální KTZ,
- i) bezplatné umístění reklam společnosti Telefónica na reklamních plochách budek VTA,
- j) umístění loga společnosti na budkách VTA.

Správní orgán I. stupně posuzoval nejprve existenci jednotlivých výhod, přičemž **v souladu se závěry v rozsudku Městského soudu ze dne 7. 11. 2017, čj. 8 A 1/2011-243-261**, Rada ČTÚ v rozhodnutí uvedené úvahy shledává logickými a nijak nevybočujícími z možných úvah správního orgánu. Správní orgán I. stupně rovněž konkrétně odůvodnil výpočty jednotlivých tržních výhod a následně je započítal do výpočtu čistých nákladů v souladu s § 2 odst. 2 Vyhlášky.

Rada ČTÚ v této souvislosti dále uvádí, že z předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zřejmé, že spol. T-Mobile v řízení před správním orgánem I. stupně předložila Znalecký posudek č. 2267/2009 „Posouzení nehmotných výhod univerzální služby“, zpracovaný prof. Vladimírem Smejkalem, v němž jsou popsány a vyčísleny jednotlivé nehmotné výhody. K posouzení nehmotných výhod předložila v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně znalecký posudek rovněž spol. O2, a to Znalecký posudek č. 2-2010 „Posouzení nehmotných výhod a dalších aspektů univerzální služby“ zpracovaný společností Deloitte Advisory s.r.o.

Správní orgán I. stupně se v rozhodnutí zabýval mj. jednotlivými pasážemi předmětných znaleckých posudků, když v částech L. a N. odůvodnění svého rozhodnutí se vyjadřuje k závěrům těchto znaleckých posudků, tedy k jednotlivým nehmotným výhodám, které byly ve znaleckých posudcích hodnoceny a v závěru části N konstatuje, že znalecký posudek č. 2-2010 „Posouzení nehmotných výhod a dalších aspektů univerzální služby“ hodnotí postup ČTÚ jako správný.

Rada ČTÚ k věci zdůrazňuje, že pokud si znalecký posudek na svoje náklady nechal vypracovat účastník řízení a na základě § 52 správního řádu ho správnímu orgánu předložil jako důkaz, správní orgán s takovým znaleckým posudkem naloží ve smyslu správního řádu jako s jakýmkoliv jiným podkladem pro rozhodnutí, který účastník navrhne či předloží (§ 50 odst. 4 a § 52 věta druhá správního řádu) a pokud podle názoru správního orgánu nebyly závěry znaleckého posudku pro výsledek řízení relevantní, vypořádá se s tím v odůvodnění rozhodnutí (k tomu viz též komentář Vedral, odborná lit., vydání II. aktualizované, Praha Bova Polygon 2012, str. 548). K tomu Rada ČTÚ připomíná znění ustanovení § 56 správního řádu, podle něhož: **„Závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.“**

Městský soud v odkazovaném rozsudku ze dne 7. 11. 2016 výslovně uvedl, že **„ačkoli shledal důvodnou stěžovatelovu námitku, dle níž se s otázkou stanovení výše tzv. nehmotných výhod vypořádal přezkoumatelným způsobem, dopustil se stěžovatel v této souvislosti jiného než Městským soudem vytýkaného pochybení. Jak totiž Nejvyšší správní soud shrnul v rozsudku ze dne 1. 7. 2010, čj. 7 Afs 50/2010-60, č. 2138/2010 Sb.: „má-li k téže otázce správce daně k dispozici dva rovnocenné, ale co do závěru odlišné znalecké posudky, nepřisluší mu, aby sám bez dalšího uvážil, který z nich použije pro rozhodná skutková zjištění a který nikoliv. Naopak je povinen odstranit jejich vzájemné rozpory a nesrovnalosti, a to především prostřednictvím výsledku znalce, popřípadě znalců obou. Nevedly-li by tyto výpovědi k ozřejmění vzešlých nejasností, bylo by namíště přistoupit k dalšímu znaleckému zkoumání nebo reviznímu znaleckému posouzení.“**

S přihlédnutím k citovanému závaznému názoru Městského soudu, potažmo Nejvyššího správní soudu, Rada ČTÚ k dalšímu postupu správního orgánu I. stupně považuje za nutné uvést následující.

Závěry v odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2010, čj. 7 Afs 50/2010-60, dopadají přímo na situaci, kdy je správní orgán povinen ze zákona vycházet ze závěrů ve znaleckém posudku, k jehož vypracování není sám oprávněn **a takový znalecký posudek je zároveň klíčovým a rozhodujícím důkazem, a proto správní orgán není nadán pravomocí o věci sám rozhodnout dříve, než je určitá konkrétní otázka zodpovězena ve znaleckém posudku.**

S ohledem na závěry správních soudů, které postup ČTÚ při samotném posouzení nehmotných výhod aprobují, je relevantní domnívat se, že pravomoc k posouzení rozhodných otázek týkajících se nehmotných výhod ČTÚ přísluší a je dána zákonem o elektronických komunikacích. Správní orgán I. stupně je však v dalším řízení povinen zohlednit i ten závěr správních soudů, podle něhož vypořádání dvou důkazních prostředků, kterými jsou předmětné znalecké posudky, není možné provést bez toho, aniž by správní

orgán I. stupně rozpor mezi znaleckými posudky odstranil tím, že přistoupí k dalšímu znaleckému zkoumání, anebo použije revizní znalecké posouzení.

Podle § 52 správního řádu platí, že: „účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, kterou jsou potřebné ke zjištění stavu věci“.

S odkazem na shora uvedené, Rada ČTÚ shledává napadené rozhodnutí nesrozumitelné v tom, proč součástí jeho odůvodnění správní orgán I. stupně učinil i vyjádření k závěrům vzešlých z jednotlivých znaleckých posudků, když se současně vůbec nevyjádřil k tomu, zda vůbec (případně z jakého důvodu) zahrnul účastníky předložené znalecké posudky do podkladů pro rozhodnutí, a tedy do důkazů, které jsou potřebné ke zjištění skutkového stavu věci. Napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v tomto ohledu nepřezkoumatelné a správní orgán I. stupně by si proto v dalším řízení měl nejprve najisto postavit, zda součástí podkladů pro vydání rozhodnutí bude také jeden či druhý, popř. oba účastníky předložené znalecké posudky. Pokud správní orgán I. stupně dospěje k závěru, že posouzení věci samotné (konkrétně posouzení nehmotných výhod) závisí i na závěrech plynoucích z předložených znaleckých posudků, bude povinen jejich rozpor vypořádat tak, jak uvedl Městský soud ve shora citovaném rozsudku, tzn. přistoupit buď k dalšímu znaleckému zkoumání anebo použít revizní znalecké posouzení a v tomto ohledu doplnit dokazování. Naopak, pokud správní orgán I. stupně tyto znalecké posudky jako nezbytný důkaz odmítne, je namístě, aby se v tomto ohledu s návrhy účastníků řízení na provedení důkazu znaleckým posudkem postupem dle § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal.

K rozkladové námitce týkající se nezahrnutí nepřímých výhod plynoucích z propagace jména spol. O2 na budkách VTA umístěných v obcích s počtem obyvatel menším než 5 000 a tedy k tomu, že takové nezahrnutí není dostatečně odůvodněno a podloženo důkazy, Rada ČTÚ konstatuje následující.

Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že předmětná výhoda „není významná“, když zájem o venkovní reklamu v souvislosti s nástupem internetové reklamy klesá. Správní orgán I. stupně však tento svůj závěr důkazně nepodložil. Rada ČTÚ poukazuje na ustanovení § 48 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, který ukládá správnímu orgánu „zohlednit tržní výhody, které vznikly podnikateli při poskytování univerzální služby“, a žádnou nevyjímá. Správní orgán I. stupně proto v dalším řízení doplní své závěry o uvedení konkrétních důkazních prostředků, které v řízení shromáždil, popř. na ně odkázal coby součást spisového materiálu a dále uvede, jaké konkrétní skutečnosti z nich dovodil.

Co se týká námitky zpochybňující oprávněnost zahrnutí režijních (společných) nákladů do výpočtu čistých nákladů, Rada ČTÚ konstatuje následující.

Rada ČTÚ k otázce režijních nákladů souhlasí se závěry správního orgánu I. stupně v tom, že režijní náklady se přiřazují nepřímou, podle alokačního klíče na všechny služby, které podnikatelský subjekt poskytuje. Každá, i relativně malá změna může být tím přírůstkem, který zvýší v konkrétním případě režijní náklady, a je rozdíl mezi zvýšením objemu služby, která už poskytována byla, a mezi poskytováním služby, která je nově zaváděná nebo má určitá specifika proti jiným poskytovaným službám. Všechny tyto aspekty zohledňuje způsob alokace režijních nákladů používaný v systému oddělené evidence nákladů a výnosů. Alokační klíč zajišťuje, že na služby, které jsou poskytovány v rámci US, je přiřazena pouze ta část režijních nákladů, která je relevantní k těmto službám. Současně je třeba zdůraznit, že náklady nesouvisející s dílčími službami v rámci US byly vyloučeny (marketingové náklady, náklady na analýzu trhu apod.), jak správní orgán I. stupně uvedl ve svém rozhodnutí v částech A. a C. Správní orgán I. stupně při posouzení věci vycházel zejména z výsledků oddělené evidence nákladů a výnosů za rok 2006, k nimž si vyžádal další podrobné podklady, jak je zřejmé ze spisového materiálu (viz str. 79 – 87 spisového materiálu správního orgánu I. stupně - tj. příloha k dopisu spol. O2 ze dne 31. 7. 2007 - Výsledky oddělené evidence nákladů a výnosů spol. O2 za rok 2006 na CD nosiči a Vyjádření nezávislého kvalifikovaného subjektu, dále též str. 135 – 193 spisového materiálu - Dodatečné informace pro výpočet čistých nákladů).

Správní orgán I. stupně mj. uvedl, že skutečnost, že i režijní náklady jsou v US přírůstkové, je možné doložit konkrétními příklady. Poskytovateli US vznikají režijní náklady na činnosti, jako je např. vedení oddělené evidence nákladů a výnosů jednotlivých dílčích služeb v rámci US, samotný výpočet čistých nákladů, fakturace, náklady na zpracování mezd techniků zabývajících se US apod. Přesná kvantifikace režijních nákladů z hlediska jejich skutečného vzniku ve vztahu ke konkrétním službám je nereálná. Tato nereálnost přiřazování režijních nákladů je také důvodem, proč jsou režijní náklady alokovány na všechny služby stejným alokačním klíčem.

V dalším řízení správní orgán I. stupně podrobněji rozvede své závěry ohledně způsobu přiřazení režijních nákladů na náklady, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby neměl povinnost poskytovat univerzální službu tak, aby odůvodnění vyhovělo povinnosti správního orgánu dle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění rozhodnutí uvést vedle důvodů výroku/výroků rozhodnutí a podkladů pro jeho vydání, také úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s případnými návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřeními k podkladům rozhodnutí.

Rada ČTÚ tímto považuje rozkladové námitky spol. T-Mobile za vypořádané, když v souladu se závěry Městského soudu v rozsudku ze dne 7. 11. 2017, čj. 8 A 1/2011-243-261 přezkoumala skutkové a právní závěry správního orgánu I. stupně

ohledně rozporů napadeného rozhodnutí se Směrnicí o univerzální službě (viz rozkladová námitka A, D), zahrnutí režijních nákladů do nákladů, kterým by se podnikatel vyhnul, kdyby povinnost poskytovat US neměl (viz rozkladová námitka ad B), (ne)zohlednění bezplatné reklamy a umístění loga poskytovatele US na budkách VTA (viz rozkladová námitka C).

Vzhledem k tomu, že tímto rozhodnutím se rozhodnutí správního orgánu I. stupně ruší a věc se vrací k novému projednání (viz shora popsání nedostatků), bylo by již nadbytečné vyjadřovat se podrobněji k dalším rozkladovým námitkám (společnosti Vodafone). Zrušujícím rozhodnutím bylo oběma rozkladům de facto vyhověno, když nové projednání věci oba účastníci navrhli a rozkladové námitky se z velké části překrývají v tom, co správnímu orgánu I. stupně, resp. napadenému rozhodnutí vytýkají. Správní orgán I. stupně v dalším řízení přiměřeně vypořádá a zohlední i veškeré další námitky účastníků, které budou případně vzneseny.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

Ing. Mgr. Jaromír Novák v. r.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Martina Klikarová, 23. 3. 2018

Vypraveno dne: 23. 3. 2018

Seznam účastníků řízení čj. 117 966/2010-603

pořadí	název společnosti	IČ
1	AmiCom Teplice s.r.o.	613 25 546
2	Aston com s.r.o.	269 15 588
3	AT & T Global Network Services Czech Republic s.r.o.	257 85 435
4	AVONET, s.r.o.	253 22 478
5	BOHEMIA TELEKOM s.r.o.	257 32 048
6	BKS management s.r.o. ¹⁾	483 94 980
7	<i>BT Global Česká republika s.r.o., vymazána z obch. rejstříku</i>	262 09 101
8	BT Limited, organizační složka	708 02 025
9	CASABLANCA INT s.r.o.	250 79 832
10	ČD - Telematika a.s.	614 59 445
11	Česká síť s.r.o.	260 88 983
12	České Radiokomunikace a.s. ²⁾	247 38 875
13	Český bezdrát s.r.o.	259 02 415
14	ČEZ ICT Services, a.s. ³⁾	264 70 411
15	DAT, s.r.o. ⁴⁾	255 21 233
16	Dial Telecom, a.s. ⁵⁾	281 75 492
17	EMEA s.r.o. ⁶⁾	268 98 101
18	eNET, s.r.o.	264 58 837
19	Faster CZ spol. s r.o.	607 22 266
20	FORTECH, spol. s r.o.	481 55 811
21	GiTy, a.s.	253 02 400

22	GLOBAL ASSET HOLDING a.s. ⁷⁾	250 98 900
23	ha-vel internet s r.o.	253 54 973
24	Infos Art, s.r.o.	258 49 638
25	INTERNEXT 2000, s.r.o.	253 52 288
26	IPEX a.s.	450 21 295
27	itself s.r.o. ⁸⁾	188 26 016
28	Kabelová televize Kadaň, a.s.	467 09 584
29	LICA s.r.o.	475 42 756
30	MIRAMO spol. s r.o.	439 60 987
31	M-SOFT, spol. s r.o.	494 34 853
32	Nej.cz s. r. o. ⁹⁾	032 13 595
33	O2 Czech Republic, a.s. ¹⁰⁾	601 93 336
34	OVANET a.s.	258 57 568
35	PODA a.s. ¹¹⁾	258 16 179
36	POHODA - SERVIS spol. s r.o.	624 97 901
37	CENTROPOL SALES, a.s. ¹²⁾	264 19 203
38	RIO Media a.s. ¹³⁾	282 16 733
39	SATT a.s.	607 49 105
40	SELECT SYSTEM, s.r.o.	253 82 292
41	SPORTING CONSULT ETT a.s. ¹⁴⁾	264 63 806
42	SMART Comp. a.s.	255 17 767
43	<i>TELE2 s.r.o., v likvidaci vymazána z obch. rejstříku</i>	256 50 009
44	TELEST, spol. s r.o.	479 07 665
45	TERMS a.s.	144 99 037

46	T-Mobile Czech Republic a.s. ¹⁵⁾ , <i>doručovat na Mgr. Schmieda</i>	649 49 681
47	UPC Česká republika, s.r.o. ¹⁶⁾	005 62 262
48	Vodafone Czech Republic a.s. ¹⁷⁾	257 88 001
49	VOLNÝ, a.s. ¹⁸⁾	630 80 150

Vysvětlivky k tabulce Seznam účastníků řízení:

- 1) BKS management s.r.o. je nová obchodní firma o.s. Kabelová televize Třinec, spol. s r.o.
- 2) České Radiokomunikace a.s. (IČ: 274 44 902) se sloučila s nástupnickou společností Morava Czech Communications Holdings a. s. pod názvem České Radiokomunikace a.s. (IČ: 247 38 875)
- 3) ČEZ ICT Services, a.s. je nová obchodní firma o.s. ČEZnet, a.s.
- 4) DAT, s.r.o. je nová obchodní firma o.s.r Dat, s.r.o.
- 5) Ve společnosti Dial Telecom, a.s. (IČ: 281 75 492) jsou zahrnuty podíly společností Dial Telecom (IČ: 251 35 198), net4net, a.s. (IČ: 261 52 436) a STAR 21 Networks, a.s. (262 23 325)
- 6) Společnost EMEA Telecom s.r.o. změnila obchodní firmu na EMEA s.r.o.
- 7) GLOBAL ASSET HOLDING a.s. je nová obchodní firma o.s. ERIKA, a.s.
- 8) itself s.r.o. je nová obchodní firma o.s. SELF servis, spol. s r.o.
- 9) Nej.cz s. r. o. dříve Kabelová televize Přerov, a.s.
- 10) O2 Czech Republic, a.s. je nová obchodní firma společnosti Telefónica Czech Republic, a.s. (dříve Telefónica O2 Czech Republic, a.s.)
- 11) PODA a.s. je nástupcem společnosti SkyNet, a.s. (IČ: 253 46 687)
- 12) CENTROPOL SALES, a.s. (10. 1. 2018 zapsáno jako nová obchodní firma obchodní společnosti CENTROPOL DIRECT SALES, a.s., dříve Option One a.s., předtím Option One s.r.o. a původně Ranger Czech Republic a.s.)
- 13) RIO Media a.s. dříve CL-NET s.r.o., F.C.A a.s. a MATTES AD, spol. s r.o.
- 14) SPORTING CONSULT ETT a.s. je nová obchodní firma ETT ENERGETIKA, a.s.
- 15) Ve společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. je zahrnut podíl T-Mobile Czech Republic a.s. a podíly nástupnických společností GTS Czech s.r.o. (IČ: 284 92 170) (dříve GTS

NOVERA a.s. IČ: 610 58 904) a T-Systems Czech Republic a.s. (IČ: 610 59 382, dříve T-Systems PragoNet, a.s.)

Právní zástupce dle plné moci je Mgr. Daniel Schmied, advokátní kancelář Čech Hromek Pleskač, Vinohradská 30, 120 00 Praha 2

- ¹⁶⁾ Ve společnosti UPC Česká republika, s.r.o. (dříve UPC Česká republika, a.s.) jsou zahrnuty podíly za společnost UPC Česká republika, a.s., za společnost Karneval Media s.r.o., za společnost Kabelová televize Karviná, a.s., za společnost Sloane Park Property Trust, a.s. (obsahuje podíl společnosti TISCALI Telekomunikace Česká Republika s.r.o., kterou převzala pod jménem TS-Telekomunikace, s.r.o., IČ 647 88 610).
- ¹⁷⁾ Ve společnosti Vodafone Czech Republic a.s. je zahrnut podíl jak za společnost Vodafone Czech Republic a.s., tak i podíl za společnost Broadnet Czech Republic, a.s., která byla sloučena se společností Vodafone Czech Republic, a.s. ke dni 1. 9. 2009.
- ¹⁸⁾ Ve společnosti VOLNÝ, a.s. jsou zahrnuty podíly za společnosti ETEL, s.r.o., Czech On Line, a.s.. Tyto společnosti byly v důsledku fúze sloučeny ke dni 27. 9. 2007 do společnosti Telekom Austria Czech Republic, a.s. a od 21. 1. 2009 došlo ke změně názvu obchodní firmy na VOLNÝ, a.s.